ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаії 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIII. МІСЯЧНИК № 1

Січень, (January) 1932

ЗМІСТ:

Ви Свідки у мене, що Я-БОГ, говорить ЄГОВА
Іса. 43: 12

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—*Ісаї 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є единий правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх сотворінь; що Льоґос був початком Його творива й активним слугою в творенню всіх річей; що той Льоґос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; ще задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вивисшив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу й власть.

ЩО ОРҐАНІЗАЦІЯ Є[illegible] [illegible]зивається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідувателі Ісуса Христа—се діти Сиону, члени Єгової орґанізації і Його свідки, [illegible] задача й привилей є свідкувати про найвисшість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які научає Біблія, й нести овоч царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власти, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську орґанізацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послушні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се научає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для помочи свідків Єгови. Він містить матеріял для систематичного студіювання Біблії й доставляє учителів для одиниць або для громади людей, що щиро студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріял для проповідування через радіо й для инших знарядів публичного научення в св. Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторітету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партиів, сект або світських орґанізацій. Він цілковито й безвиїмково стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до вважного й критичного розслідження свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить $1.00, в Канаді й в инших краях $1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через почтовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Анґлії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З инших країв можна висилати передплату до бюра в Брукліні, але лише через міжнародний почтовий переказ.

Заграничні Бюра

British . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если є се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після почтової реґули, вони мусять присилати письменну аплікацію кождого року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висилаємо, хиба що є се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висилаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, $1.00; Canada and foreign, $1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РАДІО ПРОГРАМИ

З стації WBBR, 230.6 m. 1300 kl., Brooklyn, N. Y.

Повідомляємо всіх читачів Вартової Башти в радіовій околиці Ню Йорку, що на 1932 рік українські програми будуть надавані через стацію WBBR, 230.6 m. 1300 kl., Brooklyn, N. Y., що першої пятниці в місяцю. Час буде від 7:30 до 8:00. Розказуйте про [illegible] людям і сусідам, щоби вони могли почути новину Царства [illegible]ого.

З стації WBAX, 1210 kl., Wilkes-Barre, Pa.

З повисше поданої стації будуть надавані програми в рускій мові на кожду другу неділю від 20-го грудня, від третої години до пів четвертої по полудню. Всі що розуміють сей язик можуть користати з сього.

РІЧНА КНИЖКА

Повідомляємо всіх братів і сестер і инших читачів Вартової Башти, що "Річна Книжка", котру Товариство видає що року, вже є готова для висилання. В перші части сеї книжки знаходиться докладне справоздання праці Товариства, приготовлене братом Рутерфордом. Сей рапорт вкриває працю в Америці, Канаді і инших краях в світі.

В сій книжці також міститься текст і його поясненнє на 1932 рік; як рівнож є подані тексти і коментарі на кождий день в році. Сі тексти є дуже добрі для денного духового збудовання і всі діти Божі повинні денно застановлюватись над ними. Тому що лише мале число їх виробляється, то се спричиняє більший кошт, і тому ціна за одну "Річну Книжку" буде 50ц.

Календар

Календар на сей рік є дуже гарно зроблений, і ми є певні що буде всім для сподобання. Ціна буде,—один за 30ц; по 25ц коли 5 або більше є замовлено на одну адресу.

ВАРТОВА БАШТА
І Вістник Присутности Христа

VOL. LIII. Січень, 1932 № 1

ГИДОТИ В ХРИСТИЯНСТВІ

„Сину чоловічий! я поставив тебе сторожем дому Ізраїлевого, й ти будеш дослуховатись слів із уст моїх і врозумляти їх від мене".—Езекиїла 3:17.

ЄГОВА показав ясно в своїм Слові, що Він перше дасть достаточну осторогу чинителям беззаконня нім покарає їх. Він приказав Нойові давати осторогу о потопі. Він післав Мойсея остерегти володарів Египту. Він післав пророків дати осторогу Ерусалимові, відносно його заміру знищити те місто. Знаючи, сі річи представляли знищення злої організації, що управляє світом, а головно се відносится до Християнства, то чи не можемо сподіватись знайти в писанню приказів Єгови, що осторога мусить бути дана Християнству?

² Один із титулів, який Єгова дав свому Синові, є "Син чоловічий". "Син чоловічий се— Божий вибраний слуга". (Ісаї 42:1) Коли Єгова вислав Ісуса до свого храму, то Він вислав його чинити суд і вибрати признаних, щоб вони приносили Господеві жертву в праведности. (Мал. 3:1-3) Така офіра праведности значить цілковите й повне посвячення ся Єгові, отже повне послушенство до Його приказів. Ніхто не може бути вірний й послушний до своєї угоди, хто не дає свідоцтва світу про заміри Єгови. Ті признані й вибрані в храмі Ісусом Христом разом називаються: "вірний й розумний слуга", котрому припоручено справи царства, що значить давати свідоцтво, яке було дане перше Ісусу Христу. Отже ся кляса є частю "слуги", і тому коли Господь відносився до Езекиїла з титулом "син чоловічий", то се певно, що Езекиїл представляв клясу "вірного й розумного слуги." Єсли Бог замірив дати перестерогу Християнству, то, спевністю, що Він буде уживати до сеї роботи людей з котрих складається той "слуга" кляса. Писання аж надто попирають се заключення. Єсли ж се так, тоді на тім слузі клясі, або на останку спочиває відвічальність, якої вони не можуть оминути. Про се Єгова каже: "Коли я перекажу тобою безбожникові: Ти згинеш, а ти не станеш врозумляти його й говорити, остерегаючи безбожника від ледачої стежки, щоб йому жити, то беззаконник той умре в своїх проступках, я ж доправлятись буду крові його з рук твоїх. Коли ж ти остерігав безбожника, а він не навернувся від безбожності своєї й не покинув беззаконної дороги своєї, так він умре в проступку свойму, а ти врятував душу твою." —Езек. 3:18,19.

³ Можна сподіватись, що між Езекиїлом і його роботою, а між клясою яку він представляв і її роботою, мусить бути подібність, бо ми знаємо, що сі річи сталися після волі Божої, щоби представити більші річи в будучих днях. Сталося се в році 617 перед Хр., що Езекиїл разом з иншими Ізраїльтянами був полонений до Вавилону. (2 Цар. 24:15,16) Сей факт, що Бог ужив Езекиїла писати пророцтво, передсказувати о своїх замірах відносно Ерусалиму, невірного міста, доказує, що Езекиїл не був полонений за якесь поповнене зло, але що Бог дозволив на се, що він був взятий в неволю і потім був ужитий для виконання Його замірів. Підчас світової війни многі з Божих людей були взяті в полон сатанською організацією, з котрих поважне число було заперте за ґратами в вязниці; а сей факт, що їм було дозволено служити Богу від того часу, є доказом, що вони були взяті там не заякийсь поповнений ними злочин, але тому що Бог ужив сі обставини виконати свої власні заміри. Декотрі браття, що шукають помилок, кажуть, що браття були у вязниці підчас війни, тому що вони вмішувались в не свої справи. Однак ані писання ані факти не попирають такого заключення.

⁴ Полон Божого народу зачався в 1914 р., коли то діяльність многих посвячених була стримана. При кінці 1918 р., майже ввесь Божий нарід був полонений, тому що їх роботу стримали агенти Вавилону. Підчас коли декотрі з них були у буквальній вязниці, инші знов були стримані в їх діяльностях. В 1919 р., робота Господня була знов розпочата через Його завітуючий нарід. Отже 617 р. перед Хр. відповідає 1914 р., а 612 р. відповідає 1919 р. Пять років потім, як Езекиїл був полонений, Бог зачав уживати його як пророка. Езекиїл був тоді 30 р. віку,

і також віку вимагалось до священничого уряду. Хотяй ми не маємо способу для установлення датів, то однак обставини здається указують, що ті, що були вірні коли Господь прийшов до свого храму в 1918 р., ті були помазані до священничого уряду в 1919 р., коли то робота в полю (Господнім) зачалась. Єгова вживав Езекиїла яко свого свідка до поневолених у Вавилоні Жидів, а головно проти релігійного зінсуття між Жидами. Отже Езекиїл представляв ту клясу, котра є вжита давати свідоцтво Божому поневоленому народові й зіпсутим релігіоністам, що були чинителями беззаконня. Єгова дав Езекиїлові перше видіння в пятім році від початку полону. Се відповідає 1919 р., коли то Божий нарід довідався що перед ним ще була робота до виконання, котра то робота була представлена через пророка Елисея; і тому то вони зачали голосити Божу вість. (Гл. В.Б., з серпня 1919 р.) Ісус Христос тоді прийшов до храму Єгови чинити суд, і в той час "отворився храм в небі."

5 Отже можна сподіватись, що Єгова Бог дасть своїм людям на землі сяке-таке вирозуміння свого пророчого Слова відносно повідомлення чинителів беззаконня й давання взагалі остороги всім, нім робота скінчиться. Се було потім, як Господь прийшов до храму і коли Бог показав своїм людям страшенну орґанізацію яку збудував Сатана, і також відкрив їм, що ся орґанізація складається з трох елементів, а імено, торговельного, політичного і релігійного. Їм також дано до зрозуміння, що зорґанізоване Християнство се найбільше гіпокритична й злобна часть зі всього релігійного елементу, що володіє світом. Ті, що були в храмі побачили і зрозуміли сі річи; та заледви чи можна сподіватись, що єсли хтось не вірує, що Господь прийшов до храму в 1919 р., щоб він міг бачити сі річи й оцінити їх. Нині є число людей, що називають себе посвяченими Богу і є в угоді о царство, і котрим було дане знання теперішної правди, а однак вони заперечують, що Господь Ісус Христос прийшов до свого храму, і котрі не мають видіння сатанської орґанізації; ані вони не мають видіння Божої орґанізації. Се пояснює не лише чому вони відмовляються давати свідоцтво проти зіпсутих рілігій і инших частей сатанської орґанізації, але й також чому вони противляться тим, що активно є заняті в даванню свідоцтва. Якийсь час по приході до храму, старші й инші в екклезіях, що називали себе посвяченими, і котрі тепер противляться роботі даванню свідоцтва, сиділи в тім самім зібранню з вірними і дискусували справи відносно храму Божого, але не розуміли ані оціняли тогож.

6 Ті посвячені, що отримали видіння замірів Христа в храмі Божім і котрі оцінили сю правду, сі можуть розуміти, що на них спочиває велика відвічальність бути послушними Богу і давати осторогу так, як Він предсказав. Відмовитись давати таке свідоцтво остороги значить покласти себе в небезпечну позицію. Щоби помочи їм у виконуванню роботи приписаної їм через Господа, для того тайні річи давно заховані в пророцтві Єгови, були відкриті сим людям. У восьмій голові в пророцтві Езекиїла Бог відкрив своїм помазанникам декотрі із страшних гидот, які практикувалися в Його імя. Отже на тому "слузі" лежить відвічальність давати осторогу о Божім замірі відносно сих гидот і про Його суди й розказувати про їх знищення. Як здається, то ще і тепер з вірними свідками товаришать одиниці, що не оціняють положеної на них відвічальности давати свідоцтво остороги. Декотрі із них навіть виразились, що дуже мало або й зовсім нічого не повинно ся говорити проти сатанської орґанізації. Бог велів написати пророцтво для помочи й потіхи тих, що люблять Його і котрі мали бути на землі при кінці світа, й тому ми можемо сподіватись, що ми знайдемо поучення й потіху в теперішнім часі. Для тої цїли Господь відкриває своїм людям сатанську орґанізацію, а головно в Християнстві, щоб вони зрозуміли чому дають осторогу тим, що нівечать святе імя Єгови.

7 Єгова дав ласку своїм завітуючим людям спізнати свою ціль і поклав на проповідниках в екклезії обовязок кормити й научати стадо Боже. (1 Петр. 5:2) Від самого заснования *Вартової Башти*, Господь уживав її яко знаряд для комунікації між Його народом; і протягом минулих кілька років, *Вартова Башта* постійно звертала увагу на сатанську злу орґанізацію. Однак помимо сього в ріжних екклезіях були старші зарозумілі самі в собі й не були переконані, що Диявол має яку будь орґанізацію. 'Ми повині—кажуть вони—обходитись легко і нічого не говорити проти духовенства ані проти суюзників в тій орґанізації, що володіє світом.' Сі старші говорять лагідно про духовенство так, щоби й духовенство дістати на Господню сторону. Декотрі зі слабших членів в екклезії, що не бажають нічого чути проти духовенства, кажуть так: "Наш найстарший брат в зборі, найбільше розвитий в Господі, нічого не говорить про диявольську орґанізацію; то чому сі молодші (браття), що прийшли до правди пізнійше, мають щось говорити проти орґанізацій сього світа?" Товариство було критиковане за се, що *Вартова Башта* і инші видання говорили ясно про сатанську орґанізацію. Однак сі видання мусять говорити правду, інакше Господь перестане уживати їх. Тепер же

нехай ті, що противляться тому, що ті видання говорять про сатанску орґанізацію й инші елементи її, застановляться над тим, що сказано у восьмій голові пророка Езекиїла. Єсли вони вірують в Писання, і если вони розуміють, що Бог приказав робити свойому завітуючому народові, тоді нехай вони возьмуть властивий напрям взглядом сатанської організації.

⁸Езекиїл зачав пророкувати в пятім році полону царя Йоакима, котрий то рік представляв 1919 р. Один рік і два місяці пізнійше зачали переходити події зазначені в восьмій голові Езекиїла. Се зазначило початок нового видіння і ріжних пророцтв Езекиїла. В той час коли те пророцтво остаточно сповнилось, Господь Ісус Христос був в храмі Єгови. Він розглянув гидоти "зорґанізованого Християнства" і показав вірному слузі клясі, котрий був представлений через Езекиїла, обставини в нім, так що той слуга зрозумів краще ситуацію чим колибудь вперед. Як видиво показалось Езекиїлові, так і "вірний слуга" побачив, що на кождім місці (люди) поклоняються сотворінню радше чим Сотворителю. Сю методу поклонення Дияволу, Сатана все вживав, щоби відвернути чоловіка від Бога Єгови. В той то час чиновник Єгови явився в імя й силі Єгови й підніс Езекиїла в гору й показав, як храм був опоганений. Се пророцтво сповнилось так, що Бог через своїх уповажнених чиновників підніс "вірного слугу" клясу й показав йому, як Сатана знівечив і зневажив Боже йми. "І неначе простяг він руку, й вхопив мене за волосся на голові в мене, й підняв мене дух у гору між землею й небом та й поніс у Божих видивах у Ерусалим, до ввіходу в середню браму, що обернена на північ, де стояв ідол ревнования, що розбуджує ревнованне. І ось, там слава Бога ізраїльского, схожа на те видиво, що бачив я на полі. І сказав мені: Сину чоловічий! поверни очима на північ; я ж і кину очима на північ, аж се—стоїть ід півночи від жертівної брами той ідол ревнования коло ввіходу." (8:3-5) Ось так Господь підніс вірного помазаного "слугу" клясу між землею а небом і дав його видіння Єрусалиму, небесної орґанізації, до дверей середнього входу храму, котрі були звернені до півночі з відки Божа власть і суди виходять, і там появивсь ідол ревнования.

⁹Диявол се—образ або персоніфікація заздрости й зависти. Він завидував, що чоловік віддавав честь Єгові й тому з заздрости й лакомства загарбав її для себе. Задля сеї причини Сатана сказав: "Буду подібним Тому, що Всевишнім зветься." Все, що Бог зробив для людського спасення, Диявол з зависти старався наслідувати його, із тим наміром, щоби відтягнути чоловіка від Бога Єгови. Диявол є богом мітиґації, котрий прикладає всі старання, щоби відтягнути чоловіка від Бога Єгови й від правди. Сей то мімік бог, або ідол, розбуджує заздрість. У своїм законі для Ізраїля Бог сказав: "Нехай не буде в тебе богів инших перед моїм лицем. Не робити меш собі вданого кумира чи подобини . . . бо я Господь, Бог твій, ревнивий Бог." (2 Мойс. 20:3-5) Той закон не був даний для користи Єгови, але був даний для добра Ізраїля й для всіх тих, що потім мали прийти до зрозуміння Бога. Все життя походить від Єгови, та Сатана неправильно відобрав те життя. Будучи заздрісний, що сотворіння віддали честь і славу Богу Єгові, і загарбавши ту честь і славу для себе, Сатана віддався всякому рода злочинств, щоби лише відвернути сотворіння від Єгови. Задля добра сотворінь й задля своеї власної слави й чести, і щоб Його сотворіння могли знати Його й жити, Бог Єгова мусить у своїм часі оправдати своє ймя. Всякі подобини, що були вироблені для почитання, були вироблені Дияволом, і для того Диявол ставсь "ідолом ревнования". Правда відкриває всяку ситуацію щоб чоловік міг пізнати Бога й знати дорогу до життя.

¹⁰Як "ідол ревнования", котрого бачив Езекиїл, представляв Диявола, так диявольська орґанізація на землі, се правдивий образ Диявола з точки моральности, умислу й діланния. Нині Божий "вірний слуга" бачить "гидоти спустошення", про які говорив Даніїл і Господь Ісус Христос, що стоять на святім місці. (Мат. 24:15) Диявольський продукт є його організація, а Ліґа Народів, се "образ звіра". Вони сидять у святім місці зорганізованої релігії, котра називає себе святим імя Божим і каже, що вони знаходяться в ласці Божій; і сим чином нівечить і чернить імя Боже. До сього найперший почин дали народи так звані "Християнські". "Ідол ревнования" й Ліґа Народів се—продукт або потомство Диявола, що противиться царству Божому. Всякий, що попирає його, чи то активно чи пасивно, ставить себе по ворожий стороні царства Божого. Ті, що визнають своє посвячення до Бога й вірують що "висші власти" означають правлючі сили сього світа, ошукують себе й других. Многі старші в ріжних екклезиях або зборах уперто твердять, що "висші власти" про котрі описує апостол в тринацятій голові до Римлян, відносить ся до володіючих властей сього світа. Будучи самолюбними, вони стали засліплені до одкритої Божої правди. "І за се пішле їм Бог орудовання підступу, щоб вони вірували брехні." (2 Сол. 2:11) Ані вони не можуть бачити орґанізації Єгови, і для того не оціняли сеї правди, що царство приближилося. Вони не бачуть царства Божого,

і тому не хотять стати по Його стороні. Вони кажуть що з Диявалом і його орґанізацією треба легко обходитися, і через се йдуть в надвірну темряву; і, як писання каже, та сама суть-ба чекає їх яку Бог приготовив для Диявола. Вони є противниками царства Божого.

11 Старшина, проводарі як і духовенство Християнства, майже всі як один попирають Лігу Народів і фальшиво научають, що ся огидна річ се—політичний вираз царства Божого на землі, і також твердять, що слова в писанню: "Які ж є власти" відносяться до царства цього світа про котрі Господь ясно сказав що вони становлять видиму орґанізацію Диявола. Всякий що посвятився Господу й хто отримав Боже признання, мусить безвиїмково стати по стороні Єгови й розказувати правду про диявольську орґанізацію й про орґанізацію Єгови для того, щоб він міг мати часть в оправданню Єгового імя.

12 Дальше, слуга Господень, котрий служив Езекиїлові, показав йому ще більше гидот: "І привів мене до ввіходу в дворище (храму); і я подивився, аж у мурі щілина. І каже він мені: Сину чоловічий! пробери мур, і я пробрав мур і ось двері. І сказав він мені: Увійди туди та споглянь на ті плюгаві мерзоти, які вони тут коять. Я ввійшов і побачив всякі образи гидкого гаду та нечистих животин і всякі ідоли дому Ізраїлевого, вимальовані кругом по стінах. А сімдесять мужів із старшин із дому Ізрайлевого стоять перед ними, та й Езанія Сафаненко серед них, а кожен держав кадільницю в руці й густий дим од кадила підіймався в гору." (Езек. 8: 7-11) Ті нечисті животини й ідоли вималювані на стінах храму ізраїльського представляли огидні річи, що були принесені в номинальне Християнство, котре називає себе храмом Господним.

13 Духовенство-модерністи, хоть називають себе слугами Бога, сталися провідниками й учителями еволюції й є винуваті за почитання предків, тому що вони кажуть, що всяке лазюче "гадє" і "нечисті животини" що істнували перед чоловіком на землі, є предками чоловіка або його кревними. Таке духовенство тримається своєї роботи і побирає плату від людей на тій підставі, що вони пояснюють слово Боже і називають себе "християнськими проповідниками." В своїх проповідях вони беруть якийсь текст з Біблії й вдають, що (Біблія) вчить еволюцію. Прочитавши такий текст, вони зараз відходять од нього. Ся старшина або провідники, инакше названі "духовенство Християнства" палять кадило в домі котрий вони називають дім Господень або церква, й в той самий час вони занимаються відверненням людей від Бога й від Біблії. Отже в тім образі кождий з них тримає в своїй руці кадильницю. Вони заперечують істновання всевишнього й всезнаючого Бога, Сотворителя неба й землі. Вони є так зарозумілі самі в собі, і тому вірують, що вони можуть научати, що лише їм подобається і що люди не будуть розуміти їх ані ніхто не спостереже їх. Тому то Господь каже до Езекиїла: "Чи бачиш сину чоловічий, що старші дому Ізраїлевого коять потай, кожен у своїй коморі? бо кажуть: Господь нас не бачить, Господь покинув сю країну."—Езек. 8: 12.

14 Сі визначні духовники, зарозумілі самі в собі, після Слова Божого є безумні. Вони кажуть: 'Нічого ніде не показує, щоби Бог сотворив землю й сотворіння на ній.' Вони кажуть, що біблійна історія се лише "небилиці й видумки невчених людей". Вони є гіпокрити найгіршого рода, тому що вони кажуть, що вони представляють Бога й рівночасно заперечують Бога. Вдійсности, вони представляють Диявола й зневажають і нівечать Боже святе імя. Всякий, що іменується бути дитиною Божою й є в угоді о царство й буде з легка говорити про сих людей і не буде указувати, що вони є диявольськими слугами, такий буде невірний Богу й своїй угоді. Кождий "вірний слуга", що виконує свою задачу, буде розказувати правду, щоби Божа правда знищила всякі сховиська льжи, і щоби люблячі праведність могли побачити славу Господню.

15 Розглядаючи справу дальше, пророк Езекиїл побачив ще більші гидоти; і те, що Езекиїл бачив, представляло, що "вірний слуга" або останок буде бачити зараз перед Армаґедоном або знищення Християнства. "Потім каже мені: Обернись, а побачиш іще гірші гидоти, що вони виробляють. І повів мене до ввіходу в ворота дому Господнього, що ід півночі, аж ось там сидить жіноцтво, голосючи по Таммузі." (8: 13, 14) Таммуз се імя финикийського бога, о котрого, розуміється, постарався Диявол, щоби ошукати людей. Та когоб той Таммуз не представляв, то одно певно є, що жінки обожилляли його й покланялись йому й понехали Сотворителя, а коли смерть забрала його, то вони гірко плакали за ним. Сей образ пасує до фундаменталістів, котрі покланяються своїм церквам і незважають на царство Боже під правлінням Христа. Вони вдають, що вони є оборонцями Слова Божого й послідувателями Ісуса Христа, однак вони цілковито піддалися своїм орґанізаціям, котрих зручно представляв Таммуз. Сі орґанізації головно представляють церкви, котрим вони покланяються, тому що вони тісно звязані з церквами. Отже ті, що були представлені через жінки бачили як через час їх церковні орґанізації впадали, й вони плачуть,

тому що їх церкви вмирають і вони знають, що вони скоро мусять умерти. Вони бачуть, що коли сі церкви позникають, тоді прогибіція й моральні людські реформації позникають також і цілий світ буде затрачений. Вони вдають, що вони дуже клопочуться Ісусом, котрий умер, але вони не мають часу ані не хотять інтересуватись царством Господа Ісуса Христа, що буде знарядом для оправдання й шановання імени Бога Єгови й благословення і піднесення роду людського. Другий прихід Христа й установлення Його царства не займає їх. Вони інтересуються лише роботою своеї організації. Вони думають так тому, що якийсь самозваний "мудрий" чоловік сказав, що 'церкви мусять одягнути чоловіка в моральні чесноти й тоді Христос прийде'. Отже робота церкви є йти за тим гаслом і очистити світ. Однак побачивши, що церкви знаходяться в мираючім стані й вже майже умерли, вони плачуть і голосять. Вони надіялись, що духовенство вичистить і спасе світ, а духовенство знов йде до політичних володарів і просить о пораду, що воно має робити, щоби доконати сю ціль. Тож члени їх церков дивляться на сі орґанізації, що вони вже майже мертві. Фундаменталісти, хотяй кажуть, що вони попирають Біблію, то однак вони ігнорують кождою частю її відносно Божого царства й лучаться з світом і через се падають під провідництво бога сього світа, Диявола. Вони напевно є ошукані. Се ми тут згадуємо тому, щоби люди доброї волі отворили свої очі й могли побачити сі факти. Самі проповідники сталися неначе баби. Вони чують кінець своїх орґанізацій і тому плачуть. І справді вони мають причину до плакання, тому що вони приближались до Господа своїми устами, а серця їх були далеко від Нього й тепер вже нема більше благословенства Господнього між ними. Вони злучились з сатанською организацією й думають, що Ліґа Народів і мирові договори й инші лігі доконають бажаного кінця щодо реформації й піднесення роду людського. Отже вони стались гидотою в очах Господа.

14 Приглядаючись дальше, Езекиїл побачив ще більше гидоти, що значить, що іще гірші гидоти були відкриті клясі храму. "І сказав знов до мене: Чи бачиш, чоловічий сину? та обернись, а побачиш іще гірші гидоти." (8:15) Всі знають добре, що в теперішнім часі людська мудрість сього світа є поставлена висше чим поклоненняся Богу Єгові. Духовенство, будучи знарядом Сатани і гіпокритично називаючи себе представителями Бога, є головно відвічальне за сі обставини між людьми в так званім "Християнстві". Із своїх казальниць вони постійно виголошують промови про се, що вони називають "наукові справи", а Біблією, Словом Божим, вони іґнорують. "І повів мене на середнє дворище в дому Господньому [до храму], і ось, там коло ввіходу в дом Господень, між сіньми та жертівником [місце жертви, близько вмивальні, що символічно представляє Слово Боже, котре очищує, й котре вони ігнорують], стоїть чоловіка з двайцять і пять, плечима до дому Господнього а лицем ід сходу сонця."—8:16.

17 В сім модернім часі, котрий зарозумілі люди називають "вік розуму", молоді люди мусять брати курс у світських колеґіях і там їх вся віра в Бога й в Його Слово є знищена нім вони є приняті до теольоґічної симинарії. Коли вони покінчать свої науки в теольоґічних семінаріях і повиходять за проповідників і є признані за таких, то хотяй вони занимають місце в церкві, що вони називають дім Божий, однак вони покланяються сотворінню, і цілковито ігнорують Сотворителя. Отже модерні колеґії й теольоґічній семинарії се гніздо де виводяться великі недовірки. Вони покланяються розумовій силі й великим людям і їх інституціям, і указують на них, як на спасителі світа. Сі модерні "розумові люди", разом із їх інституціями, поставлені перед людей яко "світло світа". Як Езекиїлові було показано сі обставини в храмі, так само й кляса, котру він представляв, Божі вірні помазанники, мали видіння сього, котре вони зараз зачали голосити. В день 29. серпня, 1925 р., на конвенції в Індіянаполіс посвячені приняли резолюцію, так звану "Вість Надії", котру вони вислали до всіх людей доброї волі в "Християнстві". Між иншими в тій резолюції було сказано:

Світові сили, наука й фільозофія, торговли й релігія—всі вони старались дати свою поміч чоловіку. В імя й під заслоною демократії, вони спільними силами старались стрінути вимоги чоловіка. Разом вони називають себе "світлом світа", і відносять те світло, щоби просвітити й провадити рід людський.

Політичні й торговельні сили віддались підступі, лицемірстві й хитрості; наука й фільозофія відзначилась марнотою й самовиовщинням; а релігіоністи, як католицькі так і протестанські, відзначались гордістю, зарозумілістю й безбожностю. Отже всякий може бачити, що ратунок, який дав сей згаданий елемент, є безвартісний і безсильний задоволити бажання чоловіка.—Світло I, стр. 130.

18 Двайцять пять чоловіка, котрі Езекиїл бачив при дверях храму Господнього, представляли теперішне духовенство й "головних з їх отар", котрі є головами в рілігійних організаціях Християнства й називають себе домом Господнім. Хотяй вони називають себе представителями Бога, то вдійсности вони є слугами Диявола, Сатани, й тому вони все практикують гіпокрицтво перед людьми. Сі зарозумілі "почитателі сонця", що значить почитателі розума, науки й сили, вельми знеславили й знівечили імя Бога Єгови. Вони стались непорушимою частю сатанської організації. Кождий член "слу-

ги" кляси отримав святу задачу й повинність розказувати правду про сі гіпокрити, щоби правда з ласки Божої, могла знищити всякі сховиска лжи, й люди могли пізнати, що Єгова —єдиний правдивий Бог і що їх надія цілковито спочиває в Йому. Отже хтоби з помазанників Господніх опустив свої руки в голошеню правди проти диявольської організації й видимих представителів її, то сим він би показав свою невірність до Бога й до угоди своеї.

19 Всі добре знають факт, що від коли скінчилась війна, великі злочинства поширились по цілім так звані "Християнстві". І хто є відвічальний з людей за ті страшні поширені злочинства? Пророцтво Езекиїла кладе відвічальність за сі злочинства при дверах "зорганізованого Християнства", тому що воно мало надзір над правдивим почитанням Бога і тому що воно понехало Слово Його. Сей факт був показаний через фальшиве практикування релігії, яке Езекиїл бачив у святім храмі Божім. Духовенство й головні з отар Християнства кажуть, що вони представляють Бога й Христа й володіють Богом даною властю, й рівночасно вони йдуть дорогою несправедливости нанесли велику зневагу на Боже імя й на імя Його Христа. Вони старались переконати людей, що Єгова оправдує їх. Люди знають, що вони гіпокрити, бо кажуть, що вони стоять за Богом і справедливістю, а в той самий час практикують неправду. Вони кличуть себе заступниками закону, й в той самий час самі переступають його. Задля сеї причини люди стратили пошану до закону й порядку й недбають ні про Бога ані про Біблію. Взагалі, люди вже більше не дорожать людським життям, і тому "віковічна угода" часто поломана. Се видиво було показане Езекиїлові, що представляло нинішні істнуючі обставини в Християнстві: "І каже мені: Бачиш, чоловічий сину? Ще мало Юдиному дому тої гидоти, що вони тут коять, вони ще й надто сповняють землю безбожностю, доводять мене до гніву. Дивись, вони прикладають галузки до носів своїх". (8:17) "Ся земля вся переповнена кровавими лиходійствами, а місто, [Християнство, сатанська організація на землі] повне насильства." (7:23) "Бо земля вся зледащіла під живучими на ній, вони бо пиреступили закони; змінили устави; зломали вічний заповіт."—Ісаї 24:5.

20 Єгова поклав відвічальність за сі злочинства при дверах гіпокритичних религіїв; і еслиб "слуга" старався здержати правду відносно сеї сатанської організації, то се булоб знаком його невірности до Бога. Всякий, що каже, що він в правді й є послідувателем Ісуса Христа, а відмовляється голосити день гніву Божого проти Сатани й його організації, той показує, що він не є помазаний духом Єгови, а вдійсности є ворогом Бога. Всякий помазаний Господом отримав приказ голосити день гніву нашого Бога. (Іс. 61:2) Така одиниця мусить голосити день гніву нашого Бога проти сатанської організації; а що сатанські видимі представителі складають ся з фальшивих релігійних проводарів і з головних їх отар, то помазанник Божий не може доказати своеї вірности хєба що він буде говорити правду відносно них. Тут не питання, що хтось може противитися й не буде слухати правди; але той слуга мусить рішати, чи він виконує те, що Господь приказав виконувати. Той "слуга" мусить голосити правду без ріжниці чи многі почують і навернуться до Господа або ні. Нехай останок або помазаний "слуга" кляса все памятає, що від нього вимагається послушенства до Божих приказів. Саул не загубив свого помазання задля свого непослушенства, але він був відкинутий Господом і тому він прилучився до диявольської орди. Ті, що були помазані не загублять свого і не підуть до кляси, що буде переходити горе; але если вони будуть невірні до свого помазання, вони будуть відкинені від Єгови й будуть знищені з Дияволом і з його послідувателями.

21 "Зорганізоване Християнство", будучи під впливом Диявола й практикуючи диявольську ріліґію, сталось відвічальним за сі великі злочинства, а головно в Америці, де злочинства дуже поширились сими роками. В короткім протязі часу пятнацять сот осіб були застрілені на смерть, многі з котрих були цілковито невинні, і лише на тій підставі, що вони мали посідати або уживати горячі напитки. Таке практикowання мусить бути смородом для многих прихильників "зорганізованого Християнства". Кажуть, що старинні Перси тримали кадило під носом при поклоненнюся Дияволу або при практикованню диявольської религії; і тепер також ті, що практикують такі диявольські річи в імя Бога й одобрують криваві злочинства й спонукують инших до таких злочинств, каже пророк такі "прикладають галузи до своїх носів", і се зло вони робять в імя Єгови й 'збудили Божий гнів' і тому він заявив, що Він одвідає їх в гнівом своїм. "За те ж і я чинити му в досаді своє. Не пощадить око мое, й не помилую; і хоч би вони громовим голосом до уш моїх покликали, я їх не вислухаю." (8:18) Зломання віковічної угоди через пролиття невинної крови за розказом проводарів Християнства, є досить великим злом, але найгірше із всіх, то се, що вони кажуть, що Бог одобрує їх роботу й що се вони виконують в імя Бога. Він заявив, що таке зневаження Божого імя не мине без кари.

22 Те, що восьма голова Езекиїлового пророц-

тва відкрила, здається приготовляє "вірного слугу" клясу до роботи, і кладе відвічальність на сю клясу, як се зазначено в девятій голові того пророцтва.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

¶ 1. Чому можна сподіватись, що в писанню знаходяться прикази від Єгови, щоби дати осторогу Християнству?

¶ 2. Покажи, як писання указують на слугу, котрого Єгова ужив давати осторогу. Наведи писання, котрі указують відвічальність того слуги в тім зкладі.

¶ 3, 4. Опиши значіння Езекиилового положення в неволю вавилонську. Опиши які обставини були показані в образі.

¶ 5-7. Опиши, чому се так сталось, що ті, що колись мали рівну нагоду мати знання й служити Богу, то тепер одна кляса розуміє й оцінює привилей й відвічальність, а друга кляса ані не розуміє ані не оцінює значіння пророцт. і їх сповнення. Яке знання й який наприм мусять взяти ті, що хотять увійти в службу, о яку Єгова постарався для своїх людей? О який зоряд Єгова постарався, щоби дати своїм людям потрібне знання? Чому ж тоді декотрі не хотять зрозуміти й оцінити припоручення, яке було дане Божим завітуючим людям?

¶ 8, 9. Що представляло, що Езекиїл був піднесений й приведений до Єрусалиму в середню браму й глядів до півночі? Докажи, хто був "ідол ревновання".

¶ 10, 11. Покажи, що "ідол ревновання" істнує нині в світі і що навіть многі, що визнавали посвячення Богу, були ошукані відносно того "ідола" й його заміру й впливу.

¶ 12-14. Що представляли огидні животини й ідоли, які були вималювані кругом по стінах? Поясни Езекиїла 8:12.

¶ 15. Опиши, що було представлено, що "жіноцтво голосило по Таммузі", котрого Езекиїл бачив при вході до дому Господнього?

¶ 16-18. Поясни ще більші гидоти про які говориться в 16 верші. Покажи задачу й повинність яка спочиває на кождім члені "слуги" клясі.

¶ 19-21. Подавши ілюстрацію, докажи хто нині є відвічальний за гидоти й злочинства по всіх краях в сім часі. Що головно робить їх так гидкими, і що стягне на них ще більше острійший суд? Яка є проба вірности Господніх помазанників в сій справі? Які будуть певні наслідки для тих, що не істнують сих вимог?

¶ 22. Яка здається є ціль пророцтва записаного у восьмій голові Езекиїла?

ОСТАНОК НА ПЕРЕД

«І повстане там дорога, а тая дорога назветься дорогою святою; не ходити ме шляхом тим ні один нечистий, —він їм одним буде служити; хто ходити ме тим шляхом, той не зблукає, хоча б і як був недоумний».
—Ісаї 35: 8.

ЄГОВА одвідав народи, щоби з між них вибрати собі людей для свого імя. (Діян. 15:14) З відси виходить, що ті вибрані будуть ужиті Єговою в той день, коли Він буде оправдувати своє імя. Сі вибрані люди є взяті з між людей для спеціяльної цілі Єгови, а іменно, щоби сповіщати про Його чесноти. (1 Петр. 2:9) Сі писання не кажуть, що Бог вибрав людей лише для того, щоби забрати їх до неба, але щоби Він міг уживати їх для своїх замірів і своєї слави. Єгова тепер провадить свою могучу орґанізацію до Армаґедону, де Його імя буде оправдане. Більша часть тієї военної армії є невидима для людського ока, але на землі знаходиться громади одиниць, що вважаються яко часть Його орґанізації, котрих Він назвав "останок". Прийде час, що всякий чоловік, що отримає життя, мусить прийти до Божої орґанізації й прилучитись до неї. Він буде мусів ступати дорогою праведности. Підчас коли Єгова провадить свої сили до Армаґедону, і останок є єдиною частю Його орґанізації на землі й цілковито посвячений Йому, то виходить, що останок мусить виступити наперед, піднести високо прапор Господень, щоби й инші доброї волі люди знайшли дорогу до спасення.

[2] До тепер "шлях", згаданий в Ісаї 35:8, все був пристосований до людей у світі від часу коли зачнеться привирнення чоловіка під царюванням Христа. Але таке вузке вияснення тексту не є певне, коли порівнати його з иншими текстами, котрі відносяться до сеї самої точки. Отже тут маємо замір доказати з писання, що той "шлях" не ріжниться від "вузкої дороги"; що той шлях відноситься до дороги, що веде з Вавилону, з диявольської орґанізації до Сиона, Божої орґанізації; що від коли Єгова викликав своїх людей з Вавилону, щоби вони йшли 'вузкою дорогою до життя й безсмертности', то вони мусять йти тим "шляхом"; і що тепер останок мусить провадити тих людей на землі, що хотять ступати дорогою, і останок мусить научати й инших ступати тією дорогою до Бога й Ісуса Христа й Його царства.

[3] Ми не можемо легковажити правилами, котрі ясно указують, що всі писання були богодухновенні й дані для користи й науки, щоб Божий чоловік мав усе, що він потребує; і що все, що було написано наперед, було написано для потіхи й заохочення церкви при кінці світа. (2 Тим. 3:16, 17; Рим. 15:4) Можна сподіватись, що Божий нарід в сих пророцтвах відносно "шляху" знайде спеціяльну потіху в сім часі коли він так потребує помочи й потіхи й науки. Апостол наводить сі слова з трицять пятої голови Ісаї і пристусовує їх до послідувателів Ісуса Христа, а не до людей в часі привернення. Звертаючись до Християнів, що були дещо знеохочені, він писав: "Тим же зомлілі руки й зомлілі коліна випростуйте, і стежки праві робіте

ногами вашими, щоб не звернуло кульгаве з дороги, а лучче сцілилось."—Жид. 12:12,13.

[4] Наведені слова пророка Ісаїї є майже такі самі й здається відносять ся до тих, що вповають на Господа о визволення, однак котрі знеохотились. Ісаія сказав: "Підкріпляйте овялі руки, додавайте сили колінам хитливим; скажіть млявім на душі: Будьте мужні не бійтеся; ось Бог ваш; прийде пімста, відплата від Бога; він прийде спасти вас." (Ісаїї 35:3,4) Нема сумніву, що Єгова промовляє до сеї самої кляси і каже: "І повстане там дорога, тая дорога назветься дорогою святою."

[5] Коли порівнати переклади сього тексту, то вони кидають світло й доказують, що тут говориться про дві клясі. Позаяк нечистиві не будуть поступати тим "шляхом", то здається, що се не буде на місці сказати, що той шлях буде для того, щоби осунути нечистивих, а радше на се, щоби осунути нечистоту, нім хтось зможе поступати по тім "шляху". "Не ходити ме тим шляхом ні один нечистий—він їм один буде служити, хто ходити ме тим шляхом, той не заблукаєсь, хоча б і як був недоумний."

[6] В Анґлійській Поправленій Версії з боку той самий верш звучить так: "Не ходити ме шляхом тим ні один нечистивий, бо Він [Господь] буде з ними". В иншім перекладі сей текст звучить так: "І повстане там дорога, і тая дорога назветься дорогою святою; не ходити ме тим шляхом ні один нечистивий [в числі одинім] і ті, що не обзнакомлені з нею [число многе] не заблудять."—*Лісер.*

[7] Слідуючий переклад Ротердама вияснює справу дещо: "І повстане там дорога, висипана дорога, назветься вона святою дорогою, і ніхто з нечистивих по ній не пійде; але Він самий буде один із них подорожувати тим шляхом, і нечистивий не заблудить [до нього]. Лева там не буде ані хижого звіря не буде там, лише самі викуплені ходити муть ним". (Ісаїї 35: 8, 9, *Рот.)* Після сього перекладу, то "нечистивий" є в числі одинім. Дальше сей текст говорить: "Але Він самий [т. є Господь Ісус] буде один із многих, що подорожувати ме тим шляхом, і що нечистиві навіть не заблудять на той шлях". Се значить, що Господь Ісус Христос яко представитель Єгови є Той, що провадить тим шляхом всіх послідувателів своїх. Очевидно, що ніхто нечистивий не може йти слідами Господа Ісуса Христа до Божої орґанізації, Сиону, а що він перше мусить очистити себе, нім він вступить на той "шлях".

[8] Для дальшого попертя того заключення той самий пророк писав: "Ідітеж ідітеж, виходіть із відти; не торкайтесь нечистого; виходіть із посеред нього, очистіть себе, ви, що носите посуди Господні! Ви ж вийдете не з поквапом і не начеки, бо побіч вас йти ме Господь, і Бог Ізраїля буде вас провожати." (Ісаїї 52:11,12) Се показує, що послідувателі Ісуса Христа мусять бути відділені від чинників сатанської орґанізації, і мусять бути чисті, нім вони можуть носити посудини Господні, й підчас коли вони подорожують тим шляхом, Єгова хоронить їх від ворога. Мабуть Павло мав на думці сей текст коли він писав до церкви: "Яка ж згода в Христа з Велиялом? або яка часть вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідольською? бо ви церква Бога живого, яко ж рече Бог: вселюся в них, і ходити му; і буду їм Бог, а вони будуть мені люди. Тим же вийдіть із між них, і відлучіться, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель."—2 Корин. 6: 15, 17, 18.

[9] Промовляючи до своїх завітуючих людей, Єгова найперше радить їм який вони напрям повинні взяти, щоби угодити Богу й бути вірними до їх угоди, а тоді до тих, що так зроблять, каже: "Тоді світло твоє зорею засвітить і рани твої скоро сціляться, й справедливість твоя буде поперед тебе ходити, та й супроводити ме тебе слава Господня. І Господь буде по всяк час провідником тобі, і буде часу засухи насичувати душу твою, та кріпити товщею кості твої, і будеш ти, мов сад, підсичуваний водою, й мов криничина, що в неї води ніколи не зсякає."—Ісаїї 58:8,11.

[10] Перед тим, нім на Сион прийшли муки в 1917-1919 роках, послідувателі Ісуса Христа були змушені жити разом з Вавилонцями. Від того часу Господь відокрив своїм людям ясне відріжнення між сатанською орґанізацією а Божою орґанізацією і показав вірним, що вони мусять відділитися від Вавилону й подорожувати "святою дорогою" до Сиону. Коли Господь відбудував Сион, тоді Він явився в славі своїм людям. В той то час для вірних отворилась дорога до Сиону, і від того часу трицять пята голова Ісаїї в духовім змислі відноситься до останка і містить в собі спеціяльну пораду й потіху для останка.

[11] Отже останок дістав приказ промовляти до своїх братів, що були боязливого серця, і тому несовершенні в любові, так: "Скажіть млявім на душі: будьте мужні не бійтеся; ось Бог ваш; прийде пімста, відплата від Бога; він прийде спасти вас." (35:4) Се значить, що Він схоронить усіх тих, що люблять Його.

[12] Перед приходом Господа Ісуса до храму Божого й зібранням до нього вірних послідувателів, вони були гонені й змушені перебу-

вати з нечистими. Між ними були самолюбні й горді, що бажали слави й не були чисті перед Господом задля невластивого стану серця. Коли Господь привів своїх людей в храм, тоді він заказав їм, щоб вони більше не мішались з нечистими. "Устань, устань і в силу твою одягнись Сионе! Одягнись в одежу величности твоєї, Ерусалиме, ти, городе святий! Бо необрізаний, нечистий у тебе ніхто тепер не ввійде." —Ісаї 52:1.

[13] Тоді Божий останок побачив Сиона яко Божу організацію й зараз вступив на той "шлях", несучи посудини Господні. Тоді були й такі, що воліли остатись там і дальше триматися нечистих річей. Наприклад, вони дальше твердять, що "висші власти"—се володарі сатанської організації, і сим чином вони дальше тримаються сатанської організації й остаються нечистими і через се їм не дозволено подорожувати "святим шляхом" і вернутись до Божої організації. Задля їх нечистого стану Бог недозволить їм дістатись до Його організації: "І не ввійде до нього ніщо погане, ані хто робить гидоту та лож, тільки ті, що написані в книзі життя Агнцевій. А на дворі будуть пси, й чарівники, і перелюбники, і душегубці, і ідольські служителі, і кожен, хто любить і робить лож." (Одкр. 21:27; 22:15) Ті, що носять посудини Господні, мусять відлучитися від сатанської організації і стати чистими, нім вони можуть подорожувати по тім "шляху".

[14] І знов Єгова через свого пророка показує своїх людей в нечистім стані, тому що вони занедбали виконувати условини своїх угод. В такім то стані Господь знайшов їх коли Він прийшов до храму. (Ісаї 6:5) Слово "нечистий" ужите в тім тексті знаходиться також в Ісаї 35:8. Ся нечестота мусіла бути осуніна іще перед вступом до храму; отже виходить, що се очищення мусіло взяти місце перед вступленням на шлях. Будучи очищені, Господень останок подорожував "шляхом" наперед тих, що пізнійше прийшли до Господа і увійшли до Його організації. Очищення останка було представлено через вогонь: "На се прилетів до мене один серафим із жаріючим углем у руці, що взяв кліщами з жертівника; і приторкнувся ним до моїх уст, і промовив: Приторкнулось оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й з гріха твого ти очищений. І почув я голос Господень, що говорив: Кого б мені послати, й хто нам піде? І сказав я: Ось я, пошли мене."—Ісаї 6:6-8.

[15] Аж поки се очищення не взяло місця, доти останок не міг йти "шляхом" до Сиону і не міг вступити до Божої організації яко Його нарід. В тім то часі Господень присуд став правосильний: 'Хто поганий нехай іще опоганюється.' Сі слова показують, що погані й нечисті були стримані вступити на святу дорогу. Сей факт, що та дорога була названа "святою", доказує, що лише цілковито посвячені Господеві, могли вступити на той святий шлях під провідництвом Ісуса Христа Царя. "Він самий," т. є Господь Ісус Христос, був перший, що подорожував тією святою дорогою яко Проводар Божого народу. Останок ставсі частю Його самого, тому що Він стався 'вибраним слугою' Єгови, отже знаходиться зараз за Ним напереді (на тім шляху).

НЕДОУМНІ

[16] В звичайнім перекладі є сказано, що "хто ходити ме тим шляхом, той не заблукає, хоч би й як був недоумний." Після сих слів, то й недоумним буде дозволено йти тим "шляхом", що здається не може бути. Після перекладу Ротердама, сей текст звучить так: "І нечистиві не заблудять [до нього]"; а збоку в тім самім перекладі є показано, що слово "нечистивий" значить "морально злий". Знов инші писання, що відносяться до "безумного", показують, що те слово "безумний" не значить ідіот, або невинно безумний, але значить—лихий.

[17] У слідуючих текстах знаходиться те саме слово "безумний": "Безумні нехтують і розум і науку". (Прип. 1:7) "Безумний устами спотикається". (Прип. 10:8) "Уста же дурного—се близька погибель". (Прип. 10:14), "Дурні й мруть, не набравшись розуму." (Прип. 10:21) Єсли чоловік є зарозумілий самий в собі й праведний у своїх власних очах, такий не може дістатись на "святу дорогу", тому що він мусить бути несамолюбним і цілковито посвячений Господу, нім він може бути принятий на той шлях. "Дурному шлях його здається простим." (Прип. 12:15) "Дурний нехтує отецьку науку." (Прип. 15:5) "Недоумні з гріха сміються." (Прип. 14:9) "Про дурного мудрість—річ надто висока." (Прип. 24:7) Як зерно в ступі переходить острий процес коли воно товчеться на муку, так писання пояснює, що остра карність не зреформує безумного. "Товчи безумного так як зерно у ступі,—не вилущиш його з дурноти його." (Прип. 27:22) Се доказує, що безумні ніколи не будуть на "шляху". Безумний добровільно вмішується в справи инших людей, що є підлота в очах Господа. "Кожен дурень до сварки горячиться."—Прип. 20:3.

[18] Про сі безумні або лихі люди, Єгова через свого пророка сказав: "Се з того, що нарід мій безглуздий—не знає мене: ох нерозумні вони діти, нема в них глузду; мудрі вони на лихе, добре ж не вміють чинити." (Еремії 4:22) У кождім повисше наведенім тексті слово "без-

умний" в еврейській мові значить злого успособлення, отже морально злий і противник добра. Єсли нечистивим не буде дозволено поступати тим "шляхом", то певно, що й безумні або люди лихого успособлення не дістануться на той "шлях". Вони не знайдуть способу дістатись на той шлях. Дальше, після Ротердамового перекладу, то тим шляхом найперше йшов самий Христос, головний представитель Єгови котрий провадить тим шляхом тих, для котрих той "шлях" був приготовлений.

[19] Той "шлях" провадить до Сиона, що є Божа організація. "Господь любить брати Сиона." (Пс. 87:2) Відносно останка, що входить тими воротами, є написано: "Відчиніть мені ворота справедливости, я увійду ними, прославлю Господа. Ось ворота Господні, праведники ввійдуть ними. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм."—Пс. 118: 19-21.

[20] Господні ангели є сторожами сих дверей або воріт і не впускають нікого на той шлях лише в властивий спосіб, що значить, що хто хоче вступити на той шлях, той мусить цілковито посвятити ся Богу. Єсли ж се так, тоді безумним лиходіям не дозволиться на той шлях, ані не зможуть вони заблукатись на той "шлях". Сторожі того "шляху" стримають його. Як довго хтось останеться безумним, так довго йому не дозволиться ступати "святою дорогою", що буде вимагатись від усіх тих, котрі вступають на той "шлях".

[21] Охороняючи добро всіх тих, що ступили на той шлях, Господь каже: "Лева там не буде [т. є Диявола ані його представителів]; ні звір хижий [диявольська організація] на його не ступить; ні, він там не знайдеться; ходити ним будуть—самі лиш спасені." (Ісаї 35:9) Коли Христос прийшов до Божого храму і зібрав Божий нарід до себе в той час вони були приведені в тайний пробуток Всевишнього, і сим Бог обіцяв, що вони 'на лева і зміїв будуть наступати, левчуків і гадюк розтопчуть' (Пс. 91: 13); і що останок тоді мати ме охорону Єгови.

ВЕРНУТЬСЯ ДО СИОНУ

[22] Про сих, що ступати муть тим шляхом, пророк Божий говорить: "Вернуться визволені Господом; із радісними піснями прийдуть на Сион." Жадне сотворіння у світі не може бути частю Божої організації, Сиона, хиба що вони перше цілковито посвятяться Богу. В першій мірі се пророцтво відноситься до посвячених людей, що живуть тепер на землі. Сталося се в 1914 р., що сі вірні були забрані в полон до Вавилону ворогом, а в 1919 р. вони були визволені й вернулись до Сиону. (Мих. 4:10) Їх очищення й привернення були показані в пророцтві Ісаї в шесті голові, і також у дванацятій голові, від першого до читвертого верша. В той час сі вірні, посвятившися цілковито Єгові й відмовившися дотикатись нечистих річей, т. є приставати до котрої будь части диявольської організації, вони сим чином прийшли "святою дорогою" через ворота міста до Божої організації Сиону. В той час вони увійшли у вічну радість Господню, отже "радість вічна буде над головою в їх." Від тоді останок йде вперед з радістю в Божій організації, а смуток і воздихання віддалились від них; і тепер вони йдуть й голосять слово Єгови і співають в Його честь. Вони йдуть дорогою життя вічної радости. (Ісаї 12:3-5; Пс. 16:11) Що сей текст відноситься до останка Божого, то дальше можна поперти словами пророка: "Так і тепер повертаються вибавлені Господом і прийдуть на Сион із піснями, і радість вічна над головами їх; вони знають радощі й веселощі, а смуток і взітхання перестануть."—Ісаї 51:11.

[23] Єгова виразно назначив час коли останок зачне подорожувати "шляхом" в "той день", т. є в день початку установлення царства Божого із приходом Господа до Його храму. Він каже: "І буде що в ТОЙ ДЕНЬ, що Господь простягне руку свою, щоб вернути до себе останок люду свого, і тоді останок народу його, що зостанесь від Ассура, мати ме шлях ще ширший, як мав Ізраїль, вийшовши з землі Египетської."—Іс. 11:11, 16.

ПОРЯДОК

[24] Перед приходом Господа до Його храму в 1918 р. посвячені вірували, що Божа ціль була спасти кількох одиниць до неба й привернути инших послушних роду людського на землі. Вони були сліпі і небачили двох супротивляючих ся собі організацій, а головно сього факту, що найбільша зі всіх доктрин—се оправдання Божого слова і імя через Його царство. Коли ж отворився храм в небі й блискавці зачали освічувати Його вірних, тоді 'очі в сліпих отворились, і в глухих уші,' й в той час головно сповнилось пророцтво записане в Ісаї 35:5. Пророк Ісаія дальше попирає се заключення словами: "І почують в той час глухі слова книги, тай прозрять із пітьми й темряви очі сліпих."—Ісаї 29:18.

[25] Зрозумівши велику правду відносно царства, ті, що були духово кульгаві, підскочили з радости і пішли до служби Господньої з піснями на устах, і те, що виглядало для них пустинею, те обернулось в джерела водні, що представляє очищену правду. (Ісаї 35:6, 7) Останок побачив тоді, що Ісус Христос, Божий помазаний Цар, був положений яко углевий Камінь

в орг..нізації Єгови, як се предсказав пророк, і що тоді прийшов час для вірних увійти в радість Господню. Тоді вірні неначе сказали: "Господь моя сила і моя пісня, він стався моїм спасенням. Відчиніть мені ворота справедливості, я увійду ними, прославлю Господа. Ось ворота Господні, праведники ввійдуть ними. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм. Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменим стався. Від Господа се сталося; дивно се в очах наших."—Пс. 118: 14, 19-23.

26 Вірний останок радісно вийшовши на великий "шлях" і звернувшись до Сиона Божої організації, від того часу співають пісень в честь Всевишнього. Се є в гармонії з обітнецею яку Бог зробив через свого пророка: "Оттак потішить Господь і Сиона, потішить всі розвалища його, й оберне пустиню його в рай, і степ його в сад Господень; радощі й веселощі будуть в йому пробувати, похвала й пісні гомоніти. Слухайте мене, мій ти народе; роде мій, прихили твоє ухо! бо від мене вийде закон і суд мій поставлю світлом для народів."—Ісаї 51:3, 4.

27 'Вибраний слуга Божий' мусить перше йти великим шляхом предвічного Царя, тому що Бог покликав того "слугу" і дав його в завіт народам, щоб він провадив їх. (Ісаї 42:1-6) На сім "Шляху" Бог зробив свого вибраного "слугу" "проводарем і наставником народів". (Іс. 55:4) Останок, будучи частю "слуги", мусить свідкувати про царство Боже, і щоби се зробити, вони мусять йти тим "шляхом".

28 Між иншими пророк про Ісуса Христа каже: "Він самий буде один із подорожуючих на тій дорозі", або на великим шляху. Ось тепер Ісус Христос провадить свого вірного останка по тім "шляху" і вони співають в честь імени Єгови через се, що вони постійно дають свідоцтво про царство. Отже Ісус Христос провадить, і останок йде наперед в послушенстві до Божих приказів. Вони подорожують "святою дорогою", тому що вони цілковито посвятились Богу. Тепер Єгова кормить останок свого народу хлібом щоденним. Вони пють 'вино в дворах святости', що веселить їх серця. Бог останку дав приказ, кажучи: "Ідіте ж, ходіте в ворота й дорогу народові рівняйте! Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе каміння з дороги счищайте, виставте знамено народам!"—Іс. 62:10.

29 Се пророцтво представляє останка яко провідника народа, що вони перші йдуть тим "шляхом" за Ісусом Христом, котрий випроваджує їх з диявольської організації до Божої організації. Бог тепер поклав на плечі останка великий привилей і задачу бути провідником в проголошенню Його великих діл і в приготовленню дороги для людей через піднесення для всіх миро-люблячих людей прапор Єгови й показати їм "шлях", що провадить до Бога й вічного життя. "Путь праведних одвертаєсь від зла [через полишення диявольської організації]; той береже душу свою, хто береже путь свій." (Прип. 16:17) Привилей як і задача останка є указувати людям злу організацію Сатани і взивати, щоб люди покидали її, а ставались частю Божої організації праведности. Каміння є позбирані найперше для добра самого останка, щоб вони мали ясне видіння Божих замірів, і тоді голосили сю правду людям. Кождий член останка, що буде виконувати вірно свою задачу, буде нести овочі царства для людей світа, щоб люди побачили той шлях і в своїм часі ввійшли на нього, і пізнали, що Єгова є Бог.

30 Що останок з Божої ласки був поставлений на тім "шляху", то про се дальше показують слова пророка Ісаї: "Се, обявляє Господь з краю до краю землі: Скажіть дочці Сионській: ось йде твій спаситель; із ним Його заплата й нагорода його перед ним. І назвуть їх народом святим, одкупленим від Господа, а тебе називати муть містом пошукованим, а не опущеним." (Ісаї 62:12) Ті, що перші йдить тим шляхом, несуть посудини Господні, і мусять бути чисті.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

31 Зараз по останку, на той шлях увійде велика громада. Писання називають членів її безумними, тому що вони не зважали на Слово Боже. Однак вони мусять стати чистими, нім вони можуть вступити на той шлях. Вони кличуть до Господа в клопоті, і Він випровадить їх з нещастя, сцілить їх і очистить їх своїм словом правди й спасе їх від погибелі. (Пс. 107: 17-19) Вони обілять свої шати й очистяться через цілковите посвячення ся Богу й Христу в часі великого горя, і се вони мусять зробити нім вони можуть увійти на той "шлях." (Одкр. 7:14-16) Вони називають себе Божим народом і думають, що вони є ним; але вони є безумні, і Божий пророк предсказав про них: "Се з того, що нарід мій безглуздий—не знає мене: ой не розумні вони діти, нема в них глузду; мудрі вони на лихе, добре ж не вміють чинити." (Ерем. 4:22) Що ся "велика громада" буде в своїм часі поступати по "шляху", то можна дальше доказати се словами пророка: "Голоду знати не будуть, ні згаги, й не поразить їх спека й сонце; той бо, що милує їх, буде їх водити, й приведе їх до джерел водних. Всі гори мої дорогими зроблю, і всі стежки подолинах у гору підійму."—Іс. 49:10, 11.

МІЛІОНИ

32 Останок мусить бути дійсним провідником людей, йдучи наперед "шляхом", котрий веде з сатанської організації до Божої. Нині останок голосить правду на землі для міліонів людей доброї волі, й многі з людей вже покидають сатанську організацію і шукають дороги, що провадить до Бога. Сі міліони, що перейдуть через час великого горя в Армаґедоні будуть перші мати нагоду цілковито посвятитися Богу. Будучи перші на тім "шляху" і будучи взірцем для людей, писання попирають заключення, що останок буде помагати людям увійти на той шлях по битві Армаґедоні, відносно чого є написано: "І стане тоді широкий шлях між Єгиптом та Ассириєю, й приходити ме Ассирій в Єгипет, а Єгипет в Ассирию, і Єгипет разом з Ассириями служити муть Господеві. Тоді буде Ізраїль третим із Єгиптом і Ассириєю й настане в землі благословення, а благословити ме їх Господь сил ось так: Благословен нарід мій—Єгипет, та й діло рук моїх—Ассирийці, й держава моя—Ізраїль." (Іс. 19:23-25) Ізраїль в сім останнім тексті напевно відноситься до духового Ізраїля, Божого останка.

33 Дальше, пророк Єгови каже: "безумний чоловік не збагне того, а дурень не зрозуміє." (Пс. 92:6) Духовенство і "чоловік гріха, син погибелі" ніколи не зрозуміють сеї правди теперішнього часу і ніколи не увійдуть на той "шлях" і для того ніколи не прийдуть до Божої орґанізації. (Одкр. 21:27; 22:15) Вони полишуться з решта мертвими й будуть суджені при кінці царювання Христа. (Одкр. 20:5) Ніхто ніколи не може увійти на той "шлях" коли він перше не стане чистим. Єгипет і Ассирия представляють ті люди на землі, що становлять сатанську организацію в части, підчас коли Вавилон представляє диявольську орґанізацію, а головно релігійну часть її. Хто тримається тої диявольської релігії, той ніколи не може бути чистим і ніколи не може увійти на той "шлях", що провадить до життя. Для тої причини писання показують, що Вавилон ніколи не буде йти тим шляхом; підчас коли Ассирия й Єгипет представляють політиків і фінансістів і мілітарну часть світа, котрі, коли пізнають правду, будуть мати нагоду ступати тим "шляхом".

34 Зараз по Армаґедоні люди будуть шукати помочі від останка, котрий лишиться іще на землі, й котрий тепер ступає першей тим "шляхом" Царя. Сих вірних з останка Бог уживати ме для благословення людей, якож бо писано: "І буде тоді останок із Якова посеред многих народів росою од Господа й дощем на траву, та й не буде спускатись на чоловіка, не буде покладати надію на синів Адамових. І буде Яковів останок між многими людьми, ніби той лев між звірями лісними, ніби левчук між отарою, що, як настигне, то й тратує й роздирає, так що ніхто врятувати не згідний."—Мих. 5:7, 8.

35 Всякий, що схоче увійти до Божої орґанізації, мусить прийти до неї "шляхом" Царя, і мусить з першу очиститися від диявольської орґанізації й звернути своє лице й серце до Бога і до його святого города. "У ті дні, й у ті часи, говорить Господь, поприходять сини Ізраїля вкупі з синами Юдиними, а йдучи, плакати муть [з радости] і шукати муть Господа, Бога свого. Про дорогу до Сиону питати муть, а, обернувши туди лице, будуть казати: Ідіть і прилягніте до Господа завітом [умовою] вічним, що вже не забудеться." (Ерем. 50: 4, 5) Тоді то послушні народи землі, котрі очистяться й увійдуть на той "шлях" і будуть подорожувати до Божої орґанізації, і "тоді вони отримають радість і веселість, а смуток і воздихання віддалиться."

36 Світло з Божого храму тепер відкриває той "шлях" Ісайового пророцтва, що се—царський шлях або дорога; що вона була отворена в часі коли Господь прийшов до храму Божого і зібрав до себе своїх людей, і відбудував Сион; і що тепер останок мусить подорожувати вузкою дорогою й царським шляхом, тому що обидві сі дороги провадять останка до життя й безсмертности. Отже між тими дорогами нема контрасту або спору. Зогляду на Божий закон відносно того "шляху", відвічальність останка поважно збільшилась. Ісус Христос є Проводарем, а останок, будучи зараз коло нього, мусить бути напереді й остатись там, і в послушенстві до приказів Господа, мусить говорити до всіх, що люблять праведність: 'Ходіть, лишайте сатанську організацію і звертайтесь до Господа Єгови; очистіть себе й втікайте з сатанської організації; хто прагнущий, нехай бере воду життя даром.' В послушенстві до Божих приказів, се що останок тепер виконує. Безумні або лихі, що противляться Божій орґанізації і Його роботі, ніколи не заблудять на той шлях. Із сим останок не має нічого до чинення, хиба остерегати один другого, щоби оминати противників. Останок, або свідки Єгови, тепер вірно виконують свої задачі. Вони мусять піднести прапор для людей, щоби люди могли бачити дорогу до Божої орґанізації, котра провадить до життя. Отже бачимо, що той "шлях" не лише відноситься до тих, що будуть привернені, але він є і для всіх, що прийдуть до Божої орґанізації, для помазанників найперше, а потім для инших."

37 Нехай же кождий з останка скаже до свого брата, що має страх: 'Будь сильний в Господі й в потузі Його сили; будь совершенний в лю-

бові через цілковите посвячення себе до служби Божої, і одважно голоси про Його чесноти.' Коли Божий вибраний нарід виповів війну ворогові, тоді Господь приказав, щоби цар поставив співаків на перед тої армії, котрих задача була співати. (2 Пара. 20: 16, 17) Так і тепер, вірний останок знаходиться на переді й поступає наперед і співає в честь Єгови і буде співати аж Його імя буде цілковито оправдане. "І скажіть тоді: Славіте Господа, призивайте ймя його; розповідайте між народами про діла його; напоминайте, що імя Його велике! Співайте Господеві, бо він учинив велике, —нехай дознаються про се по всій землі! Радуйся, й веселися, осадничко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїлів!"—Ісаї 12: 4-6.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

¶ 1. Що писання говорять, яка була ціль Єгови у вибраню народу для свого імя? Хто є тим народом? Як та ціль буде виконана?
¶ 2. Про який "шлях" тут згадується? Яку звязь він має з вузкою дорогою?
¶ 3, 4. Що Павло говорить про ціль писання і до котрого часу вони відносяться?
¶ 5-7. Покажи як инші писання показують хто є нечистивий, і хто подорежує по тім "шляху"?
¶ 8, 9. Порівнай слова Ісаї і Павла відносно кваліфікації тих, що хотять отримати признання Єгови, щоб їм статися членами Його орґанізації. Як Єгова показує своє признання тим, що будуть вірні до їх угоди із Ним?
¶ 10. Коли і для якої цілі буде отворений той "шлях"?
¶ 11, 12. Порівнай слова Ісаї 35: 4 із словами 52: 1 і опиши ріжницю.
¶ 13-15. Покажи, чи всі увійшли на той "шлях", кому був даний привилей, і які були наслідки із взятої ними позиції.
¶ 16-18. Напідставі многих писань, котрі відносяться до "безумних", поясни значіння слів: "Безумний там незаблудить".
¶ 19-21. Яку звязь має "шлях" із "воротами Сиону"? Хто увійде в ті ворота і як? Що означують слова 'лева там не буде, ані звір хижий там не знайдеться'?
¶ 22, 23. Поясни сповнення Ісаї 35: 10. Як инші писания попирають сей текст і указують на час сповнення його?
¶ 24-26. Порівнай Ісаї 29: 18 і 35: 5 відносно часу в який спосіб сі слова сповнилися. Приступуй до сих слів пророцтво Іс. 51: 3, 4.
¶ 27-30. Як в приповістях 16: 7 є пояснений "шлях"? Яка є позиція останка відносно того "шляху"? Яке світло кидає на сю точку слова в Ісаї 62: 11, 12?
¶ 31. Опиши другу клясу котра увійде на той "шлях" і як вона приготовить ся увійти до нього.
¶ 32, 33. Хто опісля вступить на той "шлях"? Після писання, то який привилей останок буде мати в тім згляді? Чи є яка підстава для духовенства і "чоловіка гріха" відносно входу на той "шлях"? Що можна сказати відносно сього про "Египет", "Ассирию" і "Вавилон"?
¶ 34, 35. Поясни Михея 5: 7, 8. Коли і як Еремія 50: 4, 5 сповниться? Яку звязь се має з Ісаєю 35: 10?
¶ 36, 37. Поясни, чому останок має ясне вирозуміння сього тепер? Яка відвічальність йде в парі з побільшаючим ся світлом? Яку задачу й привилей має тепер останок: Як 2 Парали. 2: 16, 17 представляє теперішну процидуру поступовання для останка? Яка є його вість і місія?

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 3. лютого, 1932.

«І падати муть посеред вас побиті люди, й зрозумієте, що я—Господь. Та я збережу останок, що між народи од меча врятуються, як ви будете розкидані по чужих країнах.»—Езек. 6: 7, 8.

ГОСПОДЬ заявив, що се страшне діло Він виконає, щоби оправдати своє імя. Єслиби Християнство було слухало перестороги, яку Єгова давав йому, то воно булоб можливо оминуло те нещастя. Однак є кляса, котра слухає вістки Божої правди, котру голосить тепер Його "слуга", і се пророцтво є иншим сильним доказом, що "міліони тепер живучих ніколи не помруть", але котрі перейдуть через сей страшний клопіт. Господь спасе трохи людей на землі, і сі будуть початком Його роботи відродження нім зачнеться воскресення мертвих. Усі живучі будуть знати, що Єгова є Бог, і також всі ті, що встануть із гробів, будуть знати се.—О І, 68.

Середа 10. лютого, 1932.

«Сильним, що кріпкий серцем. Але він і не піддержує безбожників і дає придавленим, що їм належить.» —Йова 36: 5, 6.

ЄГОВА є справедливий; отже Він все є добрий й правдивий. Се правило не має вимку. Коли сей факт добре уґронтується в умі сотворіння, тоді воно буде лучше оружене стояти в своїй невинності. Єгова є наймудріший й не може зробити помилки. Знання сього факту помагає сотворінню вчитися мудрости. Єгова є несамолюбний; отже Він—любов. Знання сього факту помагає сотворінню любити. Єгова є жерилом всякого життя і з любови постарався о життя для сотворінь. З своєї несамолюбности Він постарався для них о життя через свого любого Сина Ісуса Христа. Нима иншого способу, щоб хтось міг отримати життя вічне. Хто не отримає життя в сей спосіб, той мусить погибнути. Знання сього факту помагає сотворінню вповати на Бога і, через Христа, отримати життя.—Б. 1/1/31.

Середа 17. лютого, 1932.

«За се визнавати му Тебе між поганами й імени Твоєму співати му.»—Рим. 15: 9.

НЕХАЙ инші, що називають себе послідувателями Ісуса Христа, не говорять нічого про ворожу орґанізацію, єсли вони так бажають, і нехай вони йдуть дорогою невпираючися йому, але нехай вірні, ті що хо-

тить затримати свою невинність перед Богом виразно оголосить, що вони є по стороні Господа і з Його ласки розказувати правду, так, як Він їм приказав. Ввесь вірний останок мусить тепер показати себе, що він є Божим народом. Се, розуміється, ставить їх в небезпечну позицію, тому що вони є назначені ворогом на загубу. Се булаб велика помилка для останка миритись з земськими властями, тому що вірні не можуть "йти до Єгипту за поміччю" і миритись зі світом задля сильного впливу його.—Б. 7/1/31.

Середа 24. лютого, 1932.

«Не бійтесь і не лякайтесь. Хиба ж я з давна не вістив, не пророкав вам? Ви свідки мої.»—Ісаї 44: 8.

ВЕЛИКИЙ се привилей бути свідком Єгови. Лише ті, що мають повну віру й надію й любов до Бога й до Його царства, тепер будуть голосити правду відважно. Се є день Його суду, і хто дійсно любить Бога, той буде мати відвагу. (1 Йоана 4: 17, 18) Инші, що приняли правду а не приняли любови її, ті підуть до володарів Християнства й заявлять свій союз із ними яко "з висшими властями", і сим будуть надіятись спасти свої власні шкіри. Навіть тепер велику зневагу кинено на свідків Єгови; але коли Його імя буде оправдане, тоді ті, що переживуть те горе, будуть знати, що Єгова мав на землі чоловіків і жінок, котрі без страху і з радістю голосили Його праву. Останок тих людей з вернуться до них за поміччю й порадою, коли огнений суд Божого справедливого гніву перейде.—О. 1, 339.

Середа 2. марта, 1932

«Полюбіть Господа, всі його праведні!»—Пс. 31: 23.

ОХОРОНА і спасення є частю тих, що Господь хоронить і покриває. Проти сих вірних Сатана скермував найбільше підступний атак. Жадне сотворіння на землі не може відперти атак Сатани лише з ласки Господа і під Його охороною. Ся остаточна хвиля незадовго буде вішена, і наслідки того суду будуть, що лукаві, т. є ті, що знали правду і стали невірними до неї ті будуть знищені. Сі Божі люди, що були помазані і котрі є тепер вірні і праведні, сі відкинуть всякий компроміс з сатанською організацією, і з несамолюбства і нещадячи нічого, запряжуть всі свої сили і будуть служити Господу. Се вони роблять, тому що вони люблять Його. Той "слуга" тепер каже: "Я люблю тебе, О Господи!" Таке заявлення можна доказати лише через тримання радісно Божих заповідей. В В 7/1/31

Середа 9. марта, 1932

«Знай же, що Господь, Бог твій, есть Бог, вірний Бог, що додержує по вічні роди завіт і ласку для тих, що люблять його і додержують заповіди його.
—5 Мойсея 7: 9.

ЦІЛКОВИТЕ виконання услівєв тої угоди через слугу, принесе йому велику нагороду—безсмертність. Але навіть і в сім случаю той слуга сполягає на Єгову, тому що Єгова є по другій стороні угоди. Отже між Єговою а Його помазаними синами істнує все та чудова і прекрасна звязь. Таким спорідненням ніхто инший не може тішится ані розуміти його. В сих останних часах, коли обставини є напружені і боротьба остра, Бог ласкаво постарався о поживу в своїм Слові для нового сотворіння через котре він є запевнений дальшої ласки Всевишнього. Той слуга має причину мати повне довіре в дальшу ласку Всевишнього, тому що він знає, що Єгова все дотримує своєї обітниці. Той слуга радується служити Єгові, тому що він любить його, і він доказує свою любов через одважне голошення про імя Всевишнього. Із великою радістю той слуга йде вперед і співає нову пісню в честь імени Єгови. В Б 3/1/31

Середа 16. марта, 1932

«Я приведу що-найлютійших із поганців, а вони посядуть доміоки їх; . . . і зрозуміють, що я—Господь.»—Езек. 7: 24, 27.

БОЖА організація є Його вибрана нація. Коли армаґедон перимене, тоді всі пізнають, що організація Єгови є "найгірша" річ яка коли виступила проти сатанської організації, отже вони пізнають, що Бог післав против них ту річ котра була найгіршою для них. Через свою організацію Господь чисто виметить гипокритичне Християнство, і страшенність воєнних сил сатанської організації буде нічим з порівнанием їх до страху який Господня організація завдасть дияволським прихильникам. Тоді буде страх імя Господнього по всі землі, і всі зрозуміють і пізнають, що Єгова є Бог предвічний, Бог всемогучий, котрого сила є неуступна. О I, 76

Середа 23. марта, 1932

«Пісню Агнця, глаголючи: Великі і чудні діла Твої, Господи Боже Вседержителю.»—Одкр. 15: 3.

"ПІСНЯ АГНЦЯ" означує пісень хвали; тому що Агнець є із роду Юдиного, а Юдий означує хвала. "Звіщу імя Твоє браттю моєму, посеред церкви співати му хвалу Тобі." (Жид. 2: 12) Ісус виграв велику побіду над Сатаною коли Він викинув його з неба, і та побіда разом з визволенням вірних по 1918 році є причиною радости і співу. Отже співаки всі разом співають в честь імя Єгови за те що Він зробив і за те що вони бачуть що Він ще зробить, і вони співають: "Великі і чудні діла Твої, Господи Боже Вседержителю; праведні дороги Твої." Се є Єгова, "цар предвічний," що сидить на престолі, і Йому в честь вони співають. Світло II, 15